॥५७॥समाचरत् पर्यचरत्॥दुर्वाक्यैरतिपीडां प्रापितोवीरोमां ह्रियमाणां केनचिद्धरिष्यमाणां॥वर्तमानसामीप्ये लट् ॥ न वेद यदि वेद मयि तथा प्रलपंत्यामपि निकटे एव तिष्ठेदतोमद्दु रदृष्टवशान्नावेदीदित्यर्थः॥५८॥शक्तः समर्थः॥नबहुभाषिता मितभाषीत्यर्थः॥राजपुत्रस्य रामस्य प्रियेषु श्रेष्ठः अतिप्रियइत्यर्थः ॥५९॥तदेवाह॥मत्तइति मत्तोपीत्यर्थः यस्यांधुरि यत्रकार्ये॥६०॥वृत्तं प्रमीतं पितृवद्रक्षकत्वात्तत्स्मरणाभावः अनुस्मरत् अन्वस्मरत्॥ममार्थाय मत्प्रयोजनोन्मुखाय मम वचनाद्वक्तव्यः॥सीता त्वां कुशलं पृछतीतिवक्तव्यइत्यर्थः ॥६१॥हिनिश्चये यथादुःखक्षयकरोभवेद्दुःखक्षयहेतुप्रवृत्तिपरोभवेत् तथावाच्यइत्यनुकर्षः॥६२॥ किंबहुनास्य कार्यस्य निर्वाहे त्वंप्रमाणं

अनुगच्छतिकाकुत्स्थंभ्रातरंपालयन्वने॥ सिंहस्कंधोमहाबाहुर्मनस्वीप्रियदर्शनः ॥ ५७ ॥ पितृवद्वर्ततेरामेमातृवन्मांसमाचरत्॥ ह्रियमणांतदावीरानतुमांवेदलक्ष्मणः॥ ५८ ॥ वृद्धोपसेवीलक्ष्मीवान्शक्तोनबहुभाषिता ॥ राजपुत्रप्रियश्रेष्ठःसदृशःश्वशुरस्यमे ॥५९॥ मत्तःप्रियतरोनित्यंभ्रातारामस्यलक्ष्मणः॥ नयुक्तोधुरियस्यांतुतामुद्वहतिवीर्यवान्॥६०॥ यंदृष्ट्वाराघवोनैववृत्तमार्यमनुस्मरत्॥ सममार्थायकुशलंवक्तव्योवचनान्मम॥ ६१ ॥ मृदुर्नित्यंशुचिर्दक्षःप्रियोरामस्यलक्ष्मणः॥ यथाहिवानरश्रेष्ठदुःखक्षयकरोभवेत्॥६२॥ त्वमस्मिन्कार्यनिर्वाहेप्रमाणंहरियूथप॥ राघवस्त्वत्समारंभान्मयियत्नपरोभवेत्॥ ६३॥इदंब्रूयाश्चमेनाथंशूरंरामं पुनःपुनः॥ जीवितंधारयिष्यामिमासंदशरथात्मज॥६४॥ ऊर्ध्वंमासान्नजीवेयंसत्येनाहंब्रवीमिते॥रावणेनोपरुद्धांमांनिकृत्यापापकर्मणा॥त्रातुमर्हसिवीरत्वंपातालादिवकौशिकीं॥६५॥

यथा कार्यनिर्वाहोभवति तथा कुर्वित्यर्थः॥यतएवं अतोराघवइति॥६३॥ ६४॥ऊर्ध्वंमासादिति ॥ रावणदत्ताऽवध्यवशिष्टं किंचिदधिकं मासद्वयमपि नसहिष्यइतिभावः॥ तत्समाप्तौ त्वदनागमने अनार्योनार्यमेवाचरेदतोवीगेवमरणं ज्यायइति शीघ्रमागमनायैवमुक्तिरितिबोध्यं ॥ निकृत्या राक्षसीकर्तृकनिग्रहेणोपरुद्धां ॥ पातालादिवकौशिकीं पातालमग्नां भुवं भगवानिव त्रातुमर्हसि॥गायत्र्याःसांख्यायनगोत्रत्ववत् भूःकौशिकीति कतकः॥कौशिकी देवेंद्रश्रीः पुरा किल वृत्रवधाभिभूतस्येंद्रस्य लक्ष्मीं पातालंप्रविष्टां देवप्रार्थितोनारायणउद्धृत्य पुनरिंद्राय प्रायच्छदिति पुराणगाथेति तीर्थः ॥ ६५ ॥